

Frukt, Drikkevarer, Eddike, en enkelt Glasposition, flydende Gummier og Lim, Stenhuggerarbejder, glacerede Rør, Kakao, Krydderier, Kaffesurrogater. Endvidere er der nogle Nedsættelser under Manufakturvaregruppen paa Filt, Voksdug, Kokosgarn, Jutelærred, Gardintøjer, trykkede Varer, blegede Bomuldsvare og Trikotage. De to store Uldpositioner have faaet en ny Deling efter en Vægtgrænse og samtidig en Forhøjelse med 10 Øre pr. Kg. straks, medens de efter 4 Aar naa de samme Sæts som efter Forslaget. Dette betyder efter 4 Aar ogsaa nogen Nedsættelse paa disse Positioner. Endvidere er der under Metalvaregruppen sket Nedsættelse paa forskellige grovere Varer: Spande, Kulkasser, grovere Redskaber til Værksted-, Have- og Landbrug, fremdeles Petroleum, Benzin og Teksasolie, simple Tapeter, Redskaber af Papirmasse og Papirmasse selv, visse Spisevarer, Kød-ekstrakt, Fiskekonserves, Kiks uden Sukker, Tagspaan og endelig paa Gruppen ubenævnte Varer, der er nedsat fra 10 til 5 pCt. Udenfor selve Tariffen i de Paragraffer, der slutte sig til den, er der endvidere truffet en Bestemmelse, der har en ikke ringe Betydning, nemlig at Sække, der indføres til Emballage, gaa frit ind, naar det paa Tro og Love opgives, at de ere bestemte til Emballage. Det er af betydelig Vigtighed for nogle ubeskyttede Erhverv, nemlig Cementindustrien og Mølleindustrien. De have hidtil maattet betale Told af deres Sække, medens den udenlandske Mølle- og Cementindustri fik deres toldfrit ind som Emballage, naar de gik ind fyldte. For at skaffe noget Vederlag for disse Nedsættelser har man bevaret $\frac{1}{3}$ af Kultolden. Den ved disse Nedsættelser bevirkede Nedgang androg i alt 956,349 Kr., medens Opgangen, nemlig $\frac{1}{3}$ af Kultolden og den forhøjede Told paa Traad, andrager 747,032 Kr., altsaa en formindsket Indtægt for Statskassen af 209,000 Kr. Jeg havde ved Forelæggelsen udtalt, at jeg ikke kunde gaa længere ned end 2 Mill. Kr. Naar jeg dog er gaaet disse 200,000 Kr. yderligere ned, er det, fordi jeg har maattet indrømme, at Staten som Forbruger selv vil opnaa væsentlige Beparelser ved den ny Toldlov, hvilke ere anslaaede til mellem 150,000 og 200,000 Kr. Vi komme derved ikke synderlig op over de 2 Millioner, som jeg havde sat som en rimelig Grænse.

Der er foruden de nysnævnte Forhøjelser og Nedsættelser i Folketinget indført 2 vigtige Ændringer i Lovforslaget. Den

ene gaar ud paa, at Toldresolutioner, der afgives af Toldbestyrelsen, og da navnlig vedrørende Tariferingen af ubenævnte Varer, hvert Aar i Oktober skulle forelægges for Rigsdagen. Ærede Medlemmer vide, at der har været klaget over disse Toldresolutioner, vistnok for en meget væsentlig Del med Urette. Nu gives der herigennem Rigsdagen Anledning til at følge Tariferingen og Lejlighed til at gribe ind med Forslag om Ændringer i Toldloven, hvis man mener, at f. Eks. ny Varer, der komme op, ikke fortoldes paa en passende Maade i Henhold til Bestemmelsen om ubenævnte Varer, eller at den Position, hvorunder en Vare henføres, ikke har en Told, der passer til den vedkommende Vare. Der er med andre Ord givet Rigsdagen en Slags Indseende med, hvorledes Administrationen arbejder med Toldresolutionerne. For det andet er der i Forslaget indsat en Bemyndigelse for Toldbestyrelsen til at kræve Oplysninger af de industrielle Virksomheder, der staa under Fabriktilsynet, vedrørende Mængden og Værdien af deres Produktion og de dertil anvendte Raa- og Hjelpestoffer, for at man ved disse Oplysninger kan vejledes til et Skøn over og en Bedømmelse af Toldens Indflydelse paa Varepriserne. Man har ment det rimeligt, naar man fra Statens Side gav visse Virksomheder en saa stor Støtte som den, der ligger i Toldbeskyttelsen, at de saa til Gengæld gave fyldige Oplysninger om, hvilke Kaar de arbejdede under; det vil give et godt Materiale ved kommende Toldbehandlinger.

Endnu har jeg med Hensyn til Toldloven et lille Kapitel tilbage, nemlig Kapitlet om Værditold. Forslaget, som det blev forelagt Folketinget, hvilede ikke paa Værditold. Jeg underkender ingenlunde det Retfærdighedsmoment, der ligger i den. Det er indlysende, at det intet har med Retfærdighed at gøre, naar tunge og grove Varer indenfor den samme Gruppe komme til at betale mere i Told end lette og fine. Men Strømmen gaar nu engang ikke i Retning af Værditold. Erfaringen fra de forskellige Lande, tror jeg at turde sige, taler ikke til Gunst for den. Administrationen herhjemme har det Indtryk, at en Gennemførelse af Værditolden vilde medføre alt for stor Fare, alt for store Vanskeligheder for Fortoldningen. Hvis der kan tales om en europæisk Strøm, gaar den meget snarere i Retning af at bevare Vægttolden og, hvor man er inde paa Værditolden, at forlade den, men saa til Gengæld at ledde Positionerne ganske ander-